

kunskaper, o. s. v. *P. sterling*, ett engelskt, fordom verkligt prägladt mynt, nu blott fingeradt = 4 Rdr 16 sk. i svenskt sillver. — 5) (fig.) Naturgälfva, förmåga. *Hvar och en efter sitt p.*

PUNDHUFVUD, n. 4. (fam.) Se *Dumhufvud*.

PUNDIG, a. 2. (artil.) Brukas i sammansättningar, för att beteckna vigten af de kulor, som skjutas ur en kanon, t. ex. *Tolfpundig kanon*, hvarmed skjutas kulor, som väga tolf skålpund.

PUNDIGTAL, n. 5. En kanons kaliber, med afseende på vigten af de kulor, som derur afskjutas.

PUNDIG, m. 2. (i sammansättningar) Kanon med afseende på dess pundigtal, t. ex. *Tolfpundig*, tolfpundig kanon. Jfr. *Pundig*.

PUNDTAL, n. 5. Antal af pund.

PUNDTALS, adv. Räkndt efter pund, i pund. *Sälja p.*

PUNDVÄRA, f. 1. Sådan vara, som säljes pundtals, t. ex. viktualievaror. (Fam.) *P-ror*, stark föda, såsom kött, fläsk, m. m.

PUNDTVIS, adv. Se *Pundtals*.

PUNG, m. 2. 1) Liten påse af skinn eller tyg, att deri förvara något, t. ex. penningar, sybehör, o. s. v. *Lägga, stoppa något i en p.* — Bildar flera sammansättningar, såsom: *Skinn-, Sy-, Penningpung*, m. fl. — 2) (uti inskränkt mening) Penningpung. *Full, tom p.* (Fig.) *Ha en full p.*, vara väl försedd med penningar. *Stoppa i p-en, stryka i sin p.*, inkassera. *Taga till p-en, lösa på p-en*, utgifva penningar. *Lefva på en annans p.*, på en annans bekostnad. *Lefva på egen p.*, på egen bekostnad. — 3) Fruktskida. I sammansättningen: *Ärtpung*. — 4) Se *Häf*, 2. — 5) (anat.) *P-arne*, den säckformiga hinna, som omsluter testiklarna. — 6) (bot.) *P-ar*, se *Harpungar*. — Ss. *P-formig, -läs, -makare*.

PUNGA UT, v. n. 1. (fam.) Betala ut pengar. *P. ut med en summa för någon*.

PUNGDJUR, n. 5. Benämning på de djur, tillhörande 6:te ordningen af Däggdjuren, hvilkas honor hafva under buken en pung, inom hvilken de bära sina späda ungar.

PUNGPERUK, --úk, m. 3. Peruk med hårpung.

PUNGREM, f. 2. pl. — *remmar*. Rem, hvarmed en pung tillsnöres.

PUNGREN, púnngrén, a. 2. (fam.) Alldeles utan penningar.

PUNGRÄTTA, f. 1. Ett slägte af Pungdjuren med lång slingsvans, trög gång och vidrig lukt. Didelphis. Har flera arter, hvaribland Opossum och Aneas.

PUNGSLÅ, v. a. 3. (böjes som *Slå*) (fam.) Nödga någon att punga ut; preja. — *Pungslagen*, part. pass. Brukas nästan adjektivt i bem.: Alldeles utan penningar.

PUNGSPINDEL, m. 2. pl. — *spindlar*. En art spindel med mycket långa ben; har sitt namn deraf, att honan bär sina ägg med sig i en silkespung. Dolomedes mirabilis.

PUNGSTEN, m. 2. Se *Testikel*.

PUNGSUGEN, a. 2. neutr. — *et*. Se *Pungslagen* (under *Pungslå*).

PUNKT, púnnkt, m. 3. (lat. *Punctum*) 1) Se *Prick*. *Teckna, utmärka med p-er*. *Gravera med p-er*. *Ritning med p-er*. *P-er på några insekters vingar*. — 2) (gram.) a) Skiljetecken, som sättes vid slutet af en fullständig mening eller period, när den icke innefattar ett utrop eller en direkt fråga. *Sätta p. vid slutet af en*

mening. (Fig. fam.) *Sätta p. för*, hindra, förekomma. *Och dermed p.*, och dermed slut! vare nog sagdt! *Till p. och pricka*, se *Prick*. — b) (i hebreiskan) Vokaltecken. — 3) Sats, mening, period, som börjas efter och slutas med en punkt (se bem. 2, a). *Första p-en i hans predikan*. *P. för p.*, alla punkterna, den ena efter den andra (såges äfv. för bem. 4 o. 5.) *Från p. till p.* — 4) Stycke, afdelning, artikel. *Fjerde p-en i kontraktet*. — 5) Omständighet, fråga, ämne, föremål för öfverläggning. *En vigtig, svår p. Angående denna p. äro de enige*. — 6) Ögonblick; bestämd tid. *Klockan 6 på p-en*. (Talesätt) *Stå på p-en att . . .* vara i begrepp att . . . — 7) Ort, ställe. *Lefva nöjd, på hvilken p. af jorden man än befinner sig*. — 8) Tillstånd, läge, omständigheter. *Han har nu kommit till den p-en, att han kan försörja sig sjelf*. — 9) Grad. *Till en viss p.* — 10) (geom.) Yttersta, odelbara gränsen af en linie. — 11) (i notskrift) Tecken, som, då det står efter en not, utmärker, att dess valör ökas med hälften; då det står uppöfver en not, att den skall spelas helt kort. [Punct.]

PUNKTERA, v. a. 1. 1) Beteckna, utmärka med punkt eller punkter. *P. af*, afteckna med punkter. — 2) a) (i gravering) Arbeta med prickkar. — b) (i miniaturmålning) Påsätta färgen prickvis. — V. n. 1) Hålla mot bankören i farao och andra hasardspel. — 2) Spå af vissa i sand gjorda punkter eller linier. [Punct —.]

PUNKTERARE, m. 5. En som punkterar. Se *Punktera*, v. n. 2. [Punct —.]

PUNKTERHJUL, púnnktérjúl, n. 5. Litet hjul, hvarmed göras punkterade linier.

PUNKTERING, f. 2. 1) Handlingen, förrättningen, då man punkterar. — 2) Prickarne på en gravur eller miniaturmålning. — 3) Se *Punktuation*.

PUNKTERKONST, f. 3. Konsten att spå af vissa i sand gjorda punkter eller linier.

PUNKTERMANER, púnnktérmanér, n. 5. Det maner i kopparstickarkonsten, då man punkterar (bem. 2, a).

PUNKTERNÅL, f. 2. Nål, som begagnas, då man punkterar (bem. 2).

PUNKTKORALL, m. 3. Korallslägtet Millepora.

PUNKTLIG, púnnktligg, a. 2. På punkten noggrann att fullgöra något, ytterst noggrann. Såges både om sak och person, t. ex.: *P. betalare, p. betalning*. — *Syn*. Se *Noggrann*.

PUNKTLIGEN, adv. Se *Punktligt*.

PUNKTLIGHET, f. 3. Egenskapen att vara punktlig. — *Syn*. Se *Noggrannhet*.

PUNKTLIGT, adv. Med punktlighet, fullkomligt noga. *P. uträtta ens befallningar*. — *Syn*. Se *Noggrann*.

PUNKTMONAD, púnnktmånád, m. 3. Ett infusionsdjur, alldeles punktligt rundt; det minsta kända djur i världen. Monas Termo.

PUNKTUATION, púnnktuatschón, f. 3. Konsten eller sättet att begagna skiljetecken i skrift. [Punct —.]

PUNKTUEL, púnnktuá'll, a. 2. Se *Punktlig*.

PUNKTUR, púnnktúr, f. 3. (boktr.) Liten jernskifva, som, försedd i ändan med en spets, fastskrufvas vid deckeln till en tryckpress, och tjänar till att åstadkomma register (se d. o.). [Punctur.]

PUNKTURSTIFT, púnnktúrstíft, n. 5. (boktr.) Spetsen på en punktur. [Punct —.]